

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ - ΚΛΙΝΑΤΕ ΕΠ' ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Αφίνοντας κατά μέρος την εικόνα που πουλάει η ελληνική αριστερά στους ψηφοφόρους της, το γεγονός παραμένει ότι πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, από τα κοινοβουλευτικά κόμματα μέχρι τις πιο μικρές ακροαριστερές γκρούπες τα κατά δήλωσίν τους προοδευτικά και εργατικά κόμματα, εκφράζονται και πράττουν κατά πως προστάζει το ελληνικό εθνικό συμφέρον.

Ο τελευταίος χρόνος ήταν μια χρονιά κατά την οποία οι έλληνες αριστεροί ανεξαρτήτως κοινοβουλευτικής απόκλισης ευθυγράμμισαν μέχρι κεραίας τη στάση του με τις υπαγορεύσεις του εθνικού συμφέροντος. Στη θερμή πολιτική συγκυρία της ρήξης στις σχέσεις τουρκίας ισραήλ και στην αντίστοιχη αναβάθμιση της ελληνοϊσραηλινής συμμαχίας οι επιμέρους εκφράσεις της αριστεράς στην Ελλάδα έδρασαν ως συνειδητό κομμάτι του εθνικού κορμού, παρείχαν ιδεολογική στήριξη στη σκλήρυνση της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, διατύπωσαν εθνικά χρήσιμες προτάσεις, άσκησαν αντιπολίτευση στην υπερβολική διαλλακτικότητα που κατά τη γνώμη τους στοιχειώνει την ελληνική εξωτερική πολιτική και εν πάση περιπτώσει έκαναν ό,τι περνούσε απ' το χέρι τους, ώστε οι ελληνικές διεκδικήσεις να προωθηθούν απρόσκοπτα στο διεθνή ανταγωνισμό. Η συστράτευση της αριστεράς με το εθνικό συμφέρον εκφράστηκε στην παρούσα φάση κάτω απ' τις εξής απόψεις:

ι. Το ελληνικό κράτος πρέπει να σταματήσει να είναι "υποχωρητικό".

Αυτή η άποψη που διατρέχει ολόκληρο το φάσμα της ελληνικής πολιτικής ζωής και σύμφωνα με την οποία η Ελλάδα είναι ένα ηθικό στοιχείο περιτριγυρισμένο από τέρατα δε θα μπορούσε να εκφραστεί καλύτερα από το υπόμνημα που κατέθεσαν στο εθνικό συμβούλιο εξωτερική πολιτικής από κοινού βουλευτές και υπεύθυνοι εξωτερικής πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ. Κάτω από το γενικό τίτλο "Ζητείται νέα εξωτερική πολιτική τώρα" διαβάζουμε τις θέσεις του δεύτερου μεγαλύτερου κόμματος της αριστεράς στην Ελλάδα:

"Κύριο ζητούμενο σήμερα, κατά τη γνώμη μας, είναι οι ριζικοί επαναπροσδιορισμοί στην ελληνική εξωτερική πολιτική. Περισσότερο από κάθε προηγούμενη περίοδο, η Ελλάδα έχει ανάγκη -και λόγω της βαθιάς κρίσης- από μια νέα, πολυδιάστατη, ενεργητικά φιλειρηνική εξωτερική πολιτική, διεκδικητική εντός της Ε.Ε. και ικανή να προωθή διαδικασίες ισότιμης συνεργασίας στα Βαλκάνια και στη Μεσόγειο, καθώς και τις σχέσεις με τη Ρωσία. Μόνο έτσι μπορεί να επιτευχθεί η συνολική αναβάθμιση της διεθνούς θέσης της χώρας μας, με τη συμβολή και της 'διπλωματίας των πολιτών'".

"Να γίνει η Ελλάδα διεκδικητική", "να αναβαθμιστεί η διεθνής θέση της χώρας", "να προσοχή -όχι με πολεμικό τρόπο, αλλά με "ενεργητικά φιλειρηνική πολιτική"! Φυσικά και η άποψη του

ΚΚΕ δε διαφέρει ιδιαίτερα. Με τοποθέτησή τους στη Βουλή, οι εκπρόσωποι του κόμματος του λαού κατηγορήσαν για δειλία το ελληνικό πολιτικό σύστημα που

"αγόρασε τους πυραύλους S-300 για να πάνε στην Κύπρο και κατέληξαν να σταθμεύουν στην Κρήτη".

Αλλά και γενικότερα το Κόμμα κατηγορεί όπου σταθεί και όπου βρεθεί την εκάστοτε ελληνική κυβέρνηση ως δεκαεξάχρονη παρθένα που εκχωρεί τα κυριαρχικά της δικαιώματα στις απαιτήσεις των τούρκων και των αμερικάνων. Η κλασική πια σύνδεση του τουρκικού κράτους με "τα αμερικανικά αφεντικά του" πέρα απ' το να αποτελεί μια γραφική αντίληψη για τον διακρατικό ανταγωνισμό, σκιαγραφεί ταυτόχρονα τη δύναμη του εθνικού φαντασιακού, γνήσιος εκπρόσωπος του οποίου αποτελεί το Κόμμα του λαού. Και τούτο διότι οι σχέσεις Τουρκίας -ΗΠΑ βρίσκονται τη στιγμή που μιλάμε στο χειρότερο σημείο τους μετά από πολλές δεκαετίες, πράγμα που ουδώς πτοεί την πατριωτική φωνή του ΚΚΕ.

ιι. Το ελληνικό κράτος πρέπει να αλλάξει συμμαχούς

Ο γαλαξίας της εγχώριας προοδευτικής αριστεράς που ακούει στο όνομα ΣΥΡΙΖΑ εξέφρασε για το εθνικό συμφέρον με τρόπο που δε χωράει παρερμηνείες. Αναφερόμενος στην πρόσφατη ένταση στην περιοχή και στην όψιμη ενδυνάμωση της ελληνοϊσραηλινής συμμαχίας ο ΣΥΡΙΖΑ θεωρεί εθνικά ζημιόγωνα τη συμμαχία με τις ΗΠΑ και το Ισραήλ, όχι για λόγους αρχής, αλλά επειδή διαβλέπει ότι το ατλαντικό μπλοκ ετοιμάζεται να χάσει... Με τα λόγια του:

"Η εμμονή στον ατλαντισμό "κοιτάει" στο παρελθόν και όχι στο μέλλον, σε μια περίοδο που οι διεθνείς ισορροπίες αλλάζουν και η ηγεμονία των ΗΠΑ αμφισβητείται όλο και περισσότερο. Ένας τέτοιος προσανατολισμός δεν υπηρετείται από την αναβάθμιση των σχέσεων με το Ισραήλ".

Σε γενικές γραμμές το ενδιαφέρον της ελληνικής αριστεράς για τις συμμαχίες που συνάπτει το κράτος της είναι ιδιαίτερα συγκινητικό και παρέχει ασφαλείς κατευθύνσεις για το είδος της αντιπολίτευσης που είναι επιφορτισμένη να ασκήσει. Από τον καταγιισμό δηλώσεων και υπονοουμένων των προηγούμενων μηνών καλό θα ήταν να συγκρατήσουμε αυτό: η ελληνική αριστερά κάνει πλάτες στον ελληνικό ιμπεριαλισμό με εκείνη την ειδική "αγωνιστική ανιδιοτέλεια" που διακρίνει τα έμμισθα στελέχη της... Ή όπως το διατύπωσαν οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ:

"Για το θέμα κατέθεσαν χθες ερώτηση στη Βουλή οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, Π. Λαφαζάνης και Θ. Τρίτσας, οι οποίοι χαρακτηρίζουν την αναγνώριση από τη Συρία της ΠΓΔΜ ως "Μακεδονία", "απόρροια της νέας φιλοϊσραηλινής στροφής του κ. Παπανδρέου".

ιιι. Το ελληνικό κράτος πρέπει να εκμεταλλευτεί τη διεθνή συγκυρία

Θα ήταν ασυγχώρητο λάθος εκ μέρους μας να μην αναφερθούμε και στην τρίτη μεγάλη ομάδα απόψεων που συγκροτεί την αριστερή πολιτική ατζέντα για την ελληνική εξωτερική πολιτική και τέτοια πρόθεση δεν έχουμε. Ορίστε χωρίς πολλά πολλά πως αντιλαμβάνονται οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι της αριστεράς και της πρόοδου την εσωτερική κατάσταση της τουρκίας και το σχετικό στρίμωγμα που θα της δημιουργήσει η ανάγκη της ευρωπαϊκής της προοπτικής:

"Οι αλλαγές στο εσωτερικό της Τουρκίας, με όλες τις αντιφάσεις τους, απαιτούν σύνθετη προσέγγιση και νέες πρωτοβουλίες. Τα μεγάλα λόγια, περί "νέας εποχής" στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, που ειπώθηκαν κατά την επίσκεψη Ερντογάν τον περασμένο Μάιο, μένουν μετέωρα, όταν δεν συνοδεύονται από συγκεκριμένα βήματα, όπως η άρση του casus belli. Μετά την έγκριση από τον λαό των συνταγματικών αλλαγών, η κυβέρνηση Ερντογάν θα επιδιώξει μεγαλύτερη κινητικότητα στην ενταξιακή της πορεία, κι αυτό το νέο δεδομένο πρέπει να αξιοποιηθεί από την Ελλάδα και την Κύπρο. Το γεγονός ότι το Κυπριακό βρίσκεται στην πιο κρίσιμη φάση του θα έπρεπε να συνοδεύεται από ένα σχέδιο δράσης σε διεθνές επίπεδο για την ανάδειξη της ουσίας του προβλήματος. Οι προτάσεις Χριστόφια δίνουν την ευκαιρία για να γίνει κάτι τέτοιο, έστω και καθυστερημένα".

Φυσικά τέτοιες δηλώσεις μπορούν να βρεθούν με το κιλό στον ημερήσιο τύπο κι απ' αυτή την άποψη δε συνιστούν κάποιο τύπου εξαίρεση στη γενική ενσωμάτωση της ελληνικής αριστεράς στην εθνικά ωφέλιμη ρητορική. Από την άλλη βέβαια δείχνουν το μέτρο της εθνικής ενότητας στον ευαίσθητο τομέα της εξωτερικής πολιτικής κι ως εκ τούτου χρησιμεύουν -στην δίχως φόβο και πάθος- κατάταξη των αριστερών δυνάμεων στο μεγάλο μύλο που ονομάζεται ελληνικός ιμπεριαλισμός.

Και είναι μόνο υπ' αυτό το πρίσμα που θα πρέπει να εξετάζονται τα λόγια και οι πράξεις της ελληνικής αριστεράς, αν έχει αξία να μιλάμε για αντίθεση στο ελληνικό κράτος και τους υπηρέτες του.

1. Ελευθεροτυπία, Δευτέρα 20 Σεπτεμβρίου 2010, Ζητείται νέα εξωτερική πολιτική τώρα
2. Ελευθεροτυπία, Παρασκευή 3 Σεπτεμβρίου 2010, Παιχνίδι με Ισραήλ για τους S-300 καταγγέλει το ΚΚΕ
3. Ελευθεροτυπία, Δευτέρα 20 Σεπτεμβρίου 2010, Ζητείται νέα εξωτερική πολιτική τώρα
4. Καθημερινή, Τρίτη 28 Σεπτεμβρίου 2010, Κριτική Γ. Παπανδρέου στον Γκρούεφσκι
5. Ελευθεροτυπία, Δευτέρα 20 Σεπτεμβρίου 2010, Ζητείται νέα εξωτερική πολιτική τώρα